

✓ 155 (139)

28995

27 MAART 1985. — Besluit van de Vlaamse Executieve houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen

De Vlaamse Executieve,

Gelet op het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, inzonderheid artikel 3, § 1-1°;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Overwegende dat de Richtlijn 80/60/E.E.G. van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen, bepaalde verplichtingen oplegt aan de Lid-Staten en dat het noodzakelijk is daaraan beantwoordende bepalingen in het interne recht op te nemen;

Op voordracht van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. Voor toepassing van onderhavig besluit wordt verstaan onder :

• handelingen • : alle zaken, bedoeld in art. 3, § 1-1° van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer;

• stoffen van lijst I of II • : produkten of stoffen, die stoffen bevatten, behorend tot de families en groepen van stoffen, opgenomen in de lijsten I of II, gevoegd in bijlage bij dit besluit.

Art. 2. Dit besluit is niet van toepassing op :

1° lozingen van huishoudelijk afvalwater van alleenstaande woningen die niet aangesloten zijn op een kollektief rioleringsstelsel en gelegen zijn buiten de waterwingebieden;

2° het direkt of indirekt lozen, het deponeren of opslaan op of in de bodem van produkten en stoffen, die in zulk een geringe hoeveelheid en concentratie stoffen van lijst I en II bevatten, dat elk gevaar voor een verontreiniging van het ontvangende grondwater nu of in de toekomst is uitgesloten.

De Vlaamse Executieve kan voor elke stof van lijst I en II deze hoeveelheid en concentratie vaststellen.

Art. 3. Het direkt of indirekt lozen van stoffen van lijst I is verboden.

Art. 4. § 1. Een voorafgaande vergunning is nodig voor het direkt of indirekt lozen van stoffen van lijst II, het deponeren of opslaan op of in de bodem van stoffen van lijst I of II.

§ 2. Voor het verkrijgen van de vergunning, bedoeld in § 1, zijn de bepalingen van Titel I van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming van toepassing, goedgekeurd bij besluit van de Regent van 11 februari 1946.

De bedoelde handelingen worden geacht te behoren tot de inrichtingen van klasse II van dit reglement.

§ 3. De bepalingen van § 1 zijn niet van toepassing voor :

1° de handelingen die vergunningsplichtig zijn overeenkomstig Titel I van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, goedgekeurd bij besluit van de Regent van 11 februari 1946 of overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. In deze gevallen moet de vergunningverlenende overheid op advies van de provinciale directeur van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu aan de vergunning de voorwaarden toevoegen, die nodig zijn voor de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging. De voorwaarden opgelegd in de artikels 5, 6 en 7 dienen door de vergunningverlenende overheid in acht genomen te worden;

2° het gebruik van stoffen, die door de bevoegde overheid erkend zijn voor toepassing in de land- en tuinbouw en voor zover ze toegepast worden volgens de opgelegde gebruiksaanwijzingen en in de toegelaten hoeveelheden;

3° het gebruik van kunstmest of dierlijke meststoffen, voor zover het een normale bemesting betreft, waarbij in geen geval een gemiddelde jaarlijkse dosis van meer dan 400 eenheden stikstof per hektare of meer dan 4 grootvee-eenheden per hektare, mag overschreden worden.

Art. 5. Onverminderd de bepalingen van artikel 3 van Titel I van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming zal het aanvraagdossier alle elementen bevatten inzake :

— de aard en schadelijkheid van de gebruikte stoffen;
— de betrokken hoeveelheden en concentraties van de gebruikte stoffen;

— de plaats, omvang en noodzaak van de lozing, het deponeren of de opslag;

— de geplande voorzorgsmaatregelen om verontreiniging van het grondwater te voorkomen.

Art. 6. Vooraleer een besluit te nemen, zal het college van burgemeester en schepenen het dossier voor advies doorsturen naar de provinciale directeur van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu.

Indien het advies niet is uitgebracht binnen de dertig dagen wordt het geacht gunstig te zijn.

In afwijking op de bepalingen van artikel 11 van Titel I van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming wordt de vergunning verleend voor een periode van maximum vier jaar. Zij kan steeds opnieuw aangevraagd worden.

Art. 7. De vergunningen, bedoeld in artikel 4, mogen slechts worden afgegeven na een voorafgaand onderzoek en mits alle vereiste technische voorzorgsmaatregelen ter voorkoming van verontreiniging van het grondwater in acht worden genomen en mits vastgesteld is dat de kwaliteit van het grondwater in de omgeving onder controle staat.

Art. 8. De vergunningverlenende overheid kan steeds het voorleggen van een hydrogeologische studie eisen, alsmede het aanleggen van controleputten rond lozings-, deponie- en opslagplaatsen en/of -punten om het zuiveringsvermogen van de bodem en de ondergrond en de verandering van de grondwaterkwaliteit te onderzoeken.

Art. 9. Wanneer een direkte lozing overeenkomstig artikel 4 wordt toegestaan, wordt in de vergunning het volgende bepaald :

1° de plaats van de lozing;

2° de lozingsmethode;

3° de vereiste voorzorgsmaatregelen, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de aard en de concentratie van de in de te lozen materie aanwezige stoffen en met de kenmerken van het ontvangende milieu, alsmede met de nabijheid van waterwingebieden, vooral voor drink-, thermaal- en mineraalwater;

4° de maximaal toelaatbare hoeveelheid van een bepaalde stof in de te lozen materie gedurende één of meer vastgestelde periodes en passende voorwaarden voor de concentratie van deze stof;

5° voorzieningen die de controle mogelijk maken op de materie die in het grondwater wordt geloosd;

6° indien nodig, maatregelen waarmee het grondwater, en met name de kwaliteit ervan, kan worden gecontroleerd.

Art. 10. § 1. Indien de aanvrager van een vergunning verklaart dat hij de hem op te leggen voorwaarden niet zal kunnen naleven of indien zulks door de vergunningverlenende overheid wordt vastgesteld, wordt de vergunning geweigerd.

§ 2. Indien de in een vergunning vastgestelde voorwaarden niet worden nageleefd, treft de vergunningverlenende overheid alle ter zake dienende maatregelen om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt voldaan; indien nodig trekt zij de vergunning in.

Art. 11. In geval van lozing in grens- of gewestoverschrijdend grondwater kan de vergunningverlenende overheid slechts een besluit nemen, mits akkoord van de directeur van de provinciale dienst van de administratie van ruimtelijke ordening en leefmilieu. Dit akkoord kan slechts verleend worden nadat de betrokken landen of gewesten op de hoogte zijn gesteld en er eventueel overleg heeft plaats gevonden.

Art. 12. De ligging van ondergrondse leidingen met een minimumlengte van 100 m, die stoffen van lijst I of lijst II bevatten, moeten door de exploitant van de installatie medegedeeld te worden aan de directeur van de provinciale dienst van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu uiterlijk honderd vijftig kalenderdagen na het van kracht worden van onderhavig besluit.

De exploitant van deze installatie moet volgende dokumenten en gegevens bij het dossier voegen :

1° een overzichtsplan op schaal 1/10 000;

- 2° detailplannen van de begin- en eindpunten van de leiding en de bestaande pompstations met hun karakteristieken;
 3° de aard, dikte en diameter van de leidingmaterialen;
 4° de genomen maatregelen om verontreiniging van grondwater te voorkomen.

Art. 13. De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 27 maart 1985.

De voorzitter,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs,

J. LENSSENS

Bijlage

LIJST I. — *Families en groepen van stoffen*

Lijst I omvat de afzonderlijke stoffen van onderstaande families of groepen van stoffen.

1. Organische halogeenverbindingen en stoffen waaruit in water dergelijke verbindingen kunnen ontstaan.
2. Organische fosforverbindingen.
3. Organische tinverbindingen.
4. Stoffen die in of via het water een kankerverwekkende, mutagene of teratogene werking hebben.
5. Kwik en kwikverbindingen.
6. Cadmium en cadmiumverbindingen.
7. Minerale oliën en koolwaterstoffen.
8. Cyaniden.

LIJST II. — *Families en groepen van stoffen*

Lijst II omvat de afzonderlijke stoffen en categorieën van stoffen van de onderstaande families en groepen die schadelijk zijn voor het grondwater.

1. De volgende metalloïden en metalen alsmede verbindingen daarvan :

1. zink	11. tin
2. koper	12. borium
3. nikkel	13. beryllium
4. chroom	14. barium
5. lood	15. uranium
6. selenium	16. vanadium
7. arsenicum	17. kobalt
8. antimoon	18. thallium
9. molybdeen	19. tellurium
10. titaan	20. zilver.

2. Biociden en derivaten daarvan, die niet in lijst I genoemd zijn.

3. Stoffen met een schadelijke werking op de smaak en/of geur van het grondwater alsmede verbindingen waaruit dergelijke stoffen in het water kunnen ontstaan en die het water ongeschikt voor menselijke consumptie kunnen maken.

4. Organische siliciumverbindingen die toxisch of persistent zijn en stoffen waaruit dergelijke verbindingen kunnen ontstaan, met uitzondering van die welke biologisch onschadelijk zijn of die in water snel worden omgezet in onschadelijke stoffen.

5. Anorganische fosforverbindingen en elementair fosfor.

6. Fluoriden, chloriden.

7. Ammoniak, nitrieten en nitraten.

Gezien om gevoegd te worden bij ons besluit van 27 maart 1985.

Brussel, 27 maart 1985.

De voorzitter,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs,

J. LENSSENS

TRADUCTION

F. 85 — 1323

27 MARS 1985. — Arrêté de l'Exécutif flamand
 réglementant les opérations susceptibles de polluer les eaux souterraines

L'exécutif flamand,

Vu le décret du 24 janvier 1984 portant des mesures en matière de gestion des eaux souterraines;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Considérant que la Directive 80/68/CEE du Conseil des Communautés européennes du 17 décembre 1979 concernant la protection des eaux souterraines contre la pollution causée par certaines substances dangereuses, impose certaines obligations aux Etats-Membres et qu'il est nécessaire d'arrêter les dispositions correspondantes en droit interne;

Sur la proposition du Ministre communautaire de l'Environnement, de la Politique de l'Eau et de l'Enseignement;

Après en avoir délibéré,

Arrête :

Article 1er. Au sens du présent arrêté il faut entendre par

« opérations » : toutes opérations visées à l'article 3, § 1er, 1° du décret du 24 janvier 1984 portant des mesures en matière de gestion des eaux souterraines.

« substances relevant des listes I ou II » : produits ou matières contenant des substances appartenant aux familles et groupes de substances relevant des listes I ou II annexées au présent arrêté

» bepaald »; dat artikel 23 van hetzelfde besluit bepaalt: « De benoemingen die » uitgaan van dit besluit geschieden met de voorafgaande instemming van de Vaste » Wervingssecretaris en overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit van » 2 oktober 1937 »;

Overwegende dat de beslissing waarbij verzoeker niet tot het mondeling gedeelte werd toegelaten omdat hij voor twee examenvakken van het schriftelijk gedeelte niet was geslaagd, definitief is; dat de bestreden beslissing derhalve terecht op die definitieve beslissing steunt om vast te stellen dat verzoeker niet de helft der punten heeft behaald voor het geheel der vakken die voor de derde proef van het in aanmerking genomen vergelijkend examen zijn bepaald en dat hij derhalve de voorwaarden niet vervult bepaald bij artikel 15, 2°, van het reeds vermeld besluit; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker bovendien aanvoert dat de bestreden beslissing artikel 15, 2°, van het reeds vermeld koninklijk besluit verkeerd heeft toegepast; dat hij betoogt dat, vermits het om een gunstmaatregel gaat, artikel 15, 2°, in die zin moet begrepen worden dat van de betrokkenen niet wordt geëist dat zij in alle vakken ten minste 50 t.h. der punten behaald hebben, wat de Vaste Wervingssecretaris wel geëist heeft; dat de bestreden beslissing niet de uitslag van ieder vak in aanmerking neemt maar wel de globale uitslag van het geheel der vakken van de derde proef; dat het middel niet gegrond is.

(Verwerping — kosten ten liste van verzoeker)

N° 12.809 — ARREST van 8 februari 1968 (VI^{de} Kamer)

De Hll. Moureau, voorzitter, Coyette en Holoye, verslaggever, staatsraden, en Boland, substituut-auditeur-generaal.

ROCHETTE t/ Gemeente Bonnert en Bestendige Deputatie van de provincieraad van Luxemburg

I. GEMEENTEN — 1° Goederen — Verhuuring (1 tot 4); — 2° Gemeenteraad — Werking (2 en 3)

II. CONTRACTEN VAN OPENBARE BESTUREN — Totstandkoming — Aanbesteding (1)

III. ADMINISTRATIEVE RECHTSHANDELINGEN — Geldigheid — Votmen — Rechtspleging der colleges (2 en 3)

1. Artikel 13 van de wet van 28 februari 1882 schrijft de openbare aanbesteding slechts voor wat betreft de jacht op de domeinen van de Staat.

De wetgever heeft de regelen betreffende de verpachting van gemeentegoederen opgenomen in de gemeentewet; op die verpachtingen kunnen dus niet worden toegepast de regelen welke zijn vastgesteld voor het verpachten van de jacht op het domein van de Staat.

2. Het blote feit dat iemand een gedeelte van de gemeentejacht in pacht heeft, brengt niet mede dat hij een rechtstreeks en persoonlijk belang heeft bij het verpachten van de overige gedeelten van de jacht.

3. Aanverwantschap is de band die een van de echtgenoten verbindt met de bloedverwanten van de andere; die band is echter beperkt tot de bloedverwanten en gaat niet tot dezer aanverwanten.

4. In casu kon de bestendige deputatie, die de verpachting van een gemeentejacht moest goedkeuren, de mening toegedaan zijn dat de ver-

zoeker, die na de beslissing van de gemeenteraad een pachtprijs van een bepaald bedrag had aangeboden, ondanks zijn uitdrukkelijke verbintenis niet gebonden zou zijn in geval van openbare aanbesteding.

IV. RECHTSPLEGING — Memorie van wederantwoord

Het middel dat voor het eerst in de memorie van wederantwoord wordt aangevoerd, is onvankelijk wanneer de verzoeker het eerst na inzage van het administratief dossier heeft kunnen doen gelden.

Gezien het op 11 mei 1965 ingediende verzoekschrift, waarbij Fernand Rochette de nietigverklaring vordert:

1° van de beslissing van de gemeenteraad van Bonnert van 8 januari 1965 om het jachtrecht op de gemeentegoederen van Waltsing ondershands opnieuw te verpachten aan E. Biren;

2° van de beslissing van 1 april 1965, waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg die beslissing goedkeurt;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker tot staving van zijn beroep aanvoert: 1° wat de gemeenteraadsbeslissing betreft, dat de artikelen 13 en 26 van de wet van 28 februari 1882 geschonden zijn in zover het jachtrecht ondershands is verpacht, terwijl dat bij openbare aanbesteding had moeten geschieden; 2° wat de goedkeuring door de bestendige deputatie betreft, dat artikel 104 van de provinciewet geschonden is;

Overwegende, ter zake van het eerste middel, dat artikel 13 van de wet van 28 februari 1882 weliswaar openbare aanbesteding voorschrijft, maar alleen betrekking heeft op de jacht « op de domeinen van de Staat »; dat artikel 26 alleen handelt over de vervolgingen in geval van overtreding en dat er dus niets in staat over de wijze waarop de jacht moet worden verpacht;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie doet gelden dat « de Staat, » aangezien hij het voor zijn belangen inzake jacht nuttig acht te werken met openbare aanbestedingen bij opbod, die ook wil toepassen op alle politieke gebedingen » onder zijn gezag »; dat hij eraan toevoegt dat, als artikel 26 inzake vervolging dezelfde regelen doet gelden voor de Staat en de gemeenten, daaruit moet worden afgeleid dat die regelen ook voor de verpachting dezelfde zijn;

Overwegende dat de wetgever de regelen betreffende de verpachting van gemeentegoederen heeft opgenomen in de gemeentewet; dat op die verpachtingen dus niet kunnen worden toegepast de regelen welke zijn vastgesteld voor het verpachten van de jacht op het domein van de Staat; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede middel betreft, dat verzoeker een argument opleent aan de afwezigheid van de provinciegouverneur en de provinciegriffier, die beiden door een bestendig afgevaardigde vervangen waren, zodat de door artikel 104 van de provinciewet vereiste volstreekte meerderheid volgens hem niet bereikt was;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat vijf leden van de bestendige deputatie aanwezig waren op de vergadering van 1 april 1965; dat de door artikel 104 van de provinciewet vereiste meerderheid dus bereikt was; dat niet terzake dient dat een van die bestendige afgevaardigden, zoals de wet dat toestaat, de vergadering voorzat omdat de gouverneur afwezig was, en dat een andere van die afgevaardigden de provinciegriffier verving, die overigens geen medebeslissende stem heeft; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat uit de memorie van wederantwoord de volgende middelen kunnen worden afgeleid: 1) de geldigheid van de gemeenteraadsbeslissing van 8 januari 1965 zou zijn aangetast door de aanwezigheid van schepen Schandeler; 2) de beslissing van de bestendige deputatie zou op een vergissing berusten;

Overwegende dat verzoeker van de volledige tekst van de aangevallen beslissingen slechts kennis heeft gehad en die middelen dus eerst heeft kunnen doen gelden na inzage van het dossier; dat de middelen onvankelijk zijn;

Overwegende dat verzoeker in dat opzicht betoogt, dat schepen Schandeler geen zitting mocht hebben omdat de vorige gemeenteraad hem de jacht op de wijk Viville, die aan de gemeente toebehoorde, had verpacht; dat verzoeker betoogt, dat Schandeler « een rechtstreeks belang had bij het uitvoeren van de vroegere beslissing »;

Overwegende dat men hier te maken heeft met twee onderscheiden verpachtingen, gedaan op verschillende data; dat iemand die een gedeelte van de gemeente-jacht in pacht heeft, daarom alleen nog geen rechtstreeks en persoonlijk belang heeft bij het verpachten van de overige gedeelten van de jacht;

Overwegende dat verzoeker ook betoogt dat schepen Schandeler geen zitting mocht hebben, want dat hij zijn bloedverwant is in de door artikel 68, 1°, van de gemeentewet verboden graad; dat hij die bloedverwantschap in de memorie van wederantwoord als volgt aantoont: « De zuster van mijn schoonvader is een tante » zowel van de Hr. Schandeler als van mijn vrouw »; dat hij in de laatste memorie nader aangeeft: « hij heeft een oom die ook de oom van mijn vrouw is, namelijk de » broer van zijn vader die getrouwd is met de tante van mijn vrouw »; dat hij eraan toevoegt dat hij met hem in volle onenigheid leeft;

Overwegende dat, daargelaten of een verzoeker ontvankelijk is om de aanwezigheid van een bloed- of aanverwant in de gemeenteraad in te roepen ten einde de nietigverklaring van een voor hem ongunstige beslissing te verkrijgen, kan worden volstaan met de vaststelling dat er, volgens hetgeen verzoeker zelf verklaart, tussen schepen Schandeler en hemzelf geen bloed- of aanverwantschap bestaat; dat aanverwantschap immers de band is die een van de echtgenoten verbindt met de bloedverwanten van de andere, maar dat die band beperkt is tot de bloedverwanten en niet gaat tot dezer aanverwanten; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat de beslissing van de bestendige deputatie betreft, dat verzoeker betoogt dat zij op een vergissing berust; dat hij beweert dat de beslissing, als zij vermeldt dat « de offertes van Rochette en Courtois de betrokkene niet zouden hebben gebonden want dat zij, in geval van openbare verpachting, wij zouden » zijn geweest om naar goeddunken in te schrijven », dat doet omdat de bestendige deputatie geen kennis heeft gehad van zijn brief van 2 maart aan de provinciegouverneur, waarin hij zich verbond in ieder geval een pachtprijs van ten minste 10.000 frank 's jaars te geven, ongeacht de wijze waarop de jacht van Walsing zou worden verpacht;

Overwegende dat die brief in het dossier berust; dat hij, zoals de andere stukken, door de bevoegde afdeling is afgestempeld met vermelding van de datum van 3 maart 1965 en het nummer van het register van de ingekomen stukken; dat niets laat veronderstellen dat die brief uit het dossier verwijderd zou zijn geweest; dat de bestendige deputatie de mening kon zijn toegedaan dat verzoeker, ondanks zijn uitdrukkelijke verbintenis, niet gebonden zou zijn in geval van openbare aanbesteding; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker ten slotte betoogt dat de beslissing van de bestendige deputatie op een vergissing berust; dat hij doet gelden dat de twee opeenvolgende rapporten van het bestuur van waters en bossen het eerste door ingenieur Brasseur, het tweede door ingenieur Thonon opgemaakt, elkaar tegenspreken;

Overwegende dat het rapport van ingenieur Brasseur betrekking had op een gemeenteraadsbeslissing om de jacht opnieuw aan Biren te verpachten voor de prijs van 4.300 frank; dat hij die prijs te laag achtte en voorstelde een openbare aanbesteding te houden; dat de bestendige deputatie dat advies heeft gevolgd en aan de beslissing goedkeuring heeft onthouden; dat Biren toen heeft aangeboden de pachtprijs op 6.000 frank te brengen; dat de gemeenteraad besloot hem het goed opnieuw te verpachten voor die prijs; dat ingenieur Thonon, gelet op de nieuwe prijs die 71 t.h. hoger lag dan de vroegere pachtprijs, en er rekening mee houdend dat Biren werd geacht een gewelensvol jager te zijn, oordeelde dat er grond was om de beslissing goed te keuren; dat dit ook de mening was van de hoofdinspecteur, die wees op het gevaar dat onbekende jagers, die de jacht in een of twee seizoenen kunnen kapotmaken, kunnen opleveren voor een jacht op klein wild;

Overwegende dat er dus geen tegenspraak is tussen beide adviezen van het bestuur van waters en bossen, maar alleen een standpuntwijziging, die verantwoord is door de verandering in de vastgestelde prijs; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een brief van 22 september 1966 nieuwe midelen aanvoert; dat deze niet ontvankelijk zijn.
(Verwerping — kosten ten laste van verzoeker)

N° 12.810 — ARREST van 8 februari 1968 (VI° Kamer)

De HH. Moureau, voorzitter, Coyette en Holoye, verslaggever, staatsraden, en Dumont, auditeur.

GEMEENTE MORLANWELZ-MARIEMONT t/ Henne (Mr Roch)

I. GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN — Geschillen — Vervallenverklaring

Iemand die nooit een mandaat als gemeenteraadslid heeft gehad, kan daarvan niet vervallen worden verklaard. De betwisting betreffende de verkiesbaarheid van een plaatsvervanger die geroepen is om als werkend gemeenteraadslid aangesteld te worden, heeft dan ook geen betrekking op een procedure tot vervallenverklaring.

II. GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN — Geschillen — Installatie van plaatsvervangers

III. RECHTSPLEGING — Verzoekschrift — Onderwerp

Het beroep van de gemeente tegen de beslissing waarbij de bestendige deputatie vaststelt dat een plaatsvervanger nog altijd voldoet aan de verkiesbaarheidsvereisten en dus als gemeenteraadslid geïnstalleerd moet worden, heeft geen onderwerp meer wanneer de betrokkene aan de gemeente heeft laten weten dat hij afzag van het recht om als gemeenteraadslid geïnstalleerd te worden.

Gezien het op 27 juni 1967 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Morlanwelz-Mariemont de nietigverklaring vordert van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen van 1 juni 1967, hetwelk beslist dat Jacques Henne nog altijd voldoet aan de verkiesbaarheidsvereisten en dus als gemeenteraadslid te Morlanwelz-Mariemont geïnstalleerd moet worden;

.....
Overwegende dat de gemeenteraad van Morlanwelz-Mariemont op 3 april 1967 geweigerd heeft, Jacques Henne als gemeenteraadslid te installeren omdat hij zijn woonplaats van verkiesbaarheid niet meer bezat in de gemeente; dat de bestendige deputatie, na hoger beroep van de betrokkene, op 1 juni 1967 beslist heeft, dat hij nog steeds voldeed aan de verkiesbaarheidsvereisten; dat het beroep gericht is tegen die beslissing;

Overwegende dat de tegenpartij in de memorie van antwoord betoogt dat zijn beroep geen onderwerp heeft omdat hij op 26 juni 1967, vóór de vergadering van de gemeenteraad, persoonlijk aan de burgemeester een voor de gemeenteraad bestemde brief heeft overhandigd waarin hij afstand deed, welke afstand hij bevestigd heeft in een ter post aangekende brief met bericht van ontvangst, op 18 augustus 1967; dat hij een afschrift van die brieven overlegt;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat « de afstand aan het beroep tot vervallenverklaring zijn onderwerp niet ontnemt » en dat « de bepalingen van de » gemeentekieswet op regelmatige wijze toegepast behoren te worden »;

Overwegende dat iemand die nooit een mandaat als gemeenteraadslid heeft gehad, daarvan niet vervallen kan worden verklaard; dat er in het onderhavige geval dus geen sprake kan zijn van een procedure tot vervallenverklaring;

28600

Overwegende dat verzoekster niet betwist dat de tegenpartij haar bij een brief, die op 26 juni 1967 voor de vergadering van de gemeenteraad aan de burgemeester is overhandigd en die bij een ter post aangetekende brief op 18 augustus 1967 is bevestigd, haar heeft laten weten, dat hij, Henne, afzag van het hem bij de bestreden beslissing verleende recht om als gemeenteraadslid geïnstalleerd te worden; dat het beroep dus geen onderwerp meer heeft,

BESLUIT:

Enig artikel. — Het beroep is verworpen.

N° 12.811 — ARREST van 8 februari 1968 (VI^{de} Kamer)

De HH. Moureau, voorzitter-verslaggever, Coyette en Holoye, staatsraden, en Depondt, auditeur.

RESIMONT en consorten t/ Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister-Staatssecretaris voor het Openbaar Ambt en door de Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting

RECHTSPLEGING — 1° Verzoekschrift — Onderwerp; — 2° Geen grond tot uitspraak; — 3° Kosten

Ingevolge de intrekking van de bestreden handeling heeft het beroep geen onderwerp meer. Er is geen grond om uitspraak te doen. De kosten worden ten laste van de tegenpartij gelegd.

Gezien het op 7 april 1965 ingediende verzoekschrift, waarbij André Resimont de nietigverklaring vordert:

1° van het koninklijk besluit van 4 februari 1965 « tot wijziging voor de maand december 1964 van het koninklijk besluit van 22 juli 1964 houdende bezoldigingsstatuut van het personeel der ministeries »;

2° van het koninklijk besluit van 5 februari 1965 « in zover het de nieuwe weddeschalen van de indiciën 161 en 171 in de tabel I gevoegd bij het koninklijk besluit van 22 juli 1964 op 1 januari 1965 vaststelt »;

Gezien het op 13 april 1965 ingediende verzoekschrift, waarbij Théo De Walsche de nietigverklaring van dezelfde besluiten vordert:

Gezien het op 13 april 1965 ingediende verzoekschrift, waarbij Georges Debunne de nietigverklaring van dezelfde besluiten vordert:

Gelet op het bevel van 8 december 1966 tot voeging van de zaken;

Gezien de op 6 februari 1967 ingediende verzoekschriften, waarbij Théo De Walsche, Georges Debunne en André Resimont de nietigverklaring vorderen:

1° van het koninklijk besluit van 21 november 1966 « tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juli 1964 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries »;

2° van het koninklijk besluit van 11 januari 1967 « tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juli 1964 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries »;

Gelet op het bevel van 2 maart 1967 tot voeging van deze verzoekschriften bij die gevoegd krachtens het bevel van 8 december 1966;

Overwegende dat de weddeschalen 161 en 171, zoals zij waren vastgesteld bij de bestreden koninklijke besluiten van 4 februari 1965, 5 februari 1965, 21 november

1966 en 11 januari 1967, vervangen zijn bij koninklijk besluit van 28 april 1967 « tot wijziging van het koninklijke besluit van 22 juli 1964 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries » en dat het koninklijk besluit van 4 februari 1965 en de weddeschalen 161 en 171 vermeld in de besluiten van 5 februari 1965, 21 november 1966 en 11 januari 1967 zijn « ingetrokken »;

Overwegende dat dit besluit van 28 april 1967, genomen op het advies van de algemene syndicale raad van advies, ertoe strekte de bij het besluit van 4 februari 1965 tot stand gebrachte toestand te regulariseren;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 28 april 1967, toen het alle in de beroepschriften bestreden bepalingen « introk » en ze verving door bepalingen vastgesteld overeenkomstig de voorschriften van het syndicaal statuut, de onderhavige beroepen hun onderwerp heeft ontnomen;

Overwegende dat het door toedoen van de tegenpartij is dat de beroepen geen onderwerp meer hebben.

(Geen grond om uitspraak te doen — kosten ten laste van de tegenpartij)

N° 12.812 — ARREST van 9 februari 1968 (III^{de} Kamer)

De HH. Somerhausen, eerste voorzitter van de Raad van State, De Bock en Rémion, verslaggever, staatsraden, en Vlebergh, auditeur (andersluidend advies)*.

COELHO (Mr Cambier) t/ Rijksdienst voor sociale verzekeringen der zelfstandigen en Belgische Staat vertegenwoordigd door de Minister van Middenstand en door de Minister van Sociale Voorzorg (Mr Wynants)

I. PERSONEEL VAN DE NATIONALE KAS VOOR BEDIENDENPENSIOENEN — Dienst der gemengde loopbanen — Vereffening

II. WETTEN EN BESLUITEN — Interpretatie

III. RECHTSPLEGING — 1° Verzoekschrift — Onderwerp; — 2° Geen grond tot uitspraak; — 3° Kosten

De personeelsleden tewerkgesteld in de Dienst der gemengde loopbanen op de datum van de bekendmaking van deze wet, worden, op deze datum, benoemd en bevestigd in hun oorspronkelijke administratie of instelling, in de graad en met de hoedanigheid en wedde die zij op dat ogenblik in de Dienst der gemengde loopbanen hebben (wet van 13 juni 1966, artikel 29, § 2).

Uit de parlementaire voorbereiding van die bepaling blijkt, dat de bedoeling van de wetgever was de toestand van de personeelsleden van de Dienst der gemengde loopbanen te verzekeren, ofschoon de regelmatigheid van de bevorderingen van tachtig onder hen betwist was geweest en ondanks de tegen die bevorderingen ingestelde beroepen. De wetgever heeft zodoende die handelingen geldig verklaard en het beroep zijn onderwerp ontnomen. Er is geen grond om uitspraak te doen. De kosten worden ten laste van de Staat gelegd.

* Het Auditoraat was van oordeel dat artikel 29, § 2, van de wet van 13 juni 1966 enkel tot doel had de personeelsleden van de Dienst der gemengde loopbanen terug te zien opnemen in hun oorspronkelijk bestuur met de bevorderingen die hun in genoemde dienst waren toegekend, doch op voorwaarde dat die bevorderingen regelmatig waren.